

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 13ης Μαΐου 1971*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις,

41/70: NV International Fruit Company, Ρότερνταμ,

42/70: NV Velleman & Tas, Ρότερνταμ,

43/70: Jan van den Brink's Im-en Exporthandel, Ρότερνταμ,

44/70: Kooy Rotterdam, Ρότερνταμ,

εκπροσωπούμενες και επικουρούμενες από τους C. R. C Wijckerheld Bisdom και B. H. ter Kuile, δικηγόρους παρά τω Hoge Raad των Κάτω Χωρών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Loesch, 2, rue Goethe,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους νομικούς της συμβούλους B. Paulin και J. H. J. Bourgeois, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον M. E. Reuter, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 4, boulevard Royal,

καθής,

που έχουν ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως αποφάσεων που απορρίπτουν αιτήσεις χορηγήσεως αδειών εισαγωγής επιτραπεζίων μήλων από τρίτες χώρες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους R. Lecourt, πρόεδρο, A. M. Donner και A. Trabucchi, προέδρους τμήματος, R. Monaco (εισηγητή), J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore και H. Kutscher, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: K. Roemer
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

- 1 Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση αποφάσεως που εξέδωσε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 2 του κανονισμού 459/70, της 11ης Μαρτίου 1970 (PB L 57 της 12.3.1970, σ. 20 επ.), με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε τη χορήγηση αδειών για την εισαγωγή επιτραπεζίων μήλων προερχομένων από τρίτες χώρες και η οποία τους κοινοποιήθηκε μέσω της «Produktschap voor Groenten en Fruit» της Χάγης.

Επί του παραδεκτού

- 2 Η καθής υποστηρίζει ότι καμία απόφαση δεν απευθύνθηκε στις προσφεύγουσες και ότι η άρνηση χορηγήσεως των αδειών εισαγωγής προερχόταν από την Produktschap voor Groenten en Fruit και στην πραγματικότητα είναι διοικητική πράξη εσωτερικού δικαίου.
- 3 Εξάλλου, οι μόνες «αποφάσεις» της Επιτροπής που έχουν σχέση με τη χορήγηση αδειών εισαγωγής περιέχονται στον κανονισμό 565/70 και τους διαδοχικούς κανονισμούς που τον τροποποίησαν.

- 4 Οι «αποφάσεις» αυτές, ως γενικής ισχύος και λόγω του κανονιστικού χαρακτήρα τους, δεν είναι δυνατόν να αφορούν ατομικώς τις προσφεύγουσες κατά την έννοια του άρθρου 173, εδάφιο 2 της Συνθήκης.
- 5 Ο κανονισμός 459/70, που εκδόθηκε βάσει των κανονισμών 2513/69 και 2514/69 του Συμβουλίου, θέσπισε μέτρα διασφάλισης προκειμένου να περιορίσει, μεταξύ 1ης Απριλίου 1970 και 30ής Ιουνίου 1970, τις εισαγωγές επιτραπέζιων μήλων προερχομένων από τρίτες χώρες στην Κοινότητα.
- 6 Ο κανονισμός αυτός εισήγαγε καθεστώς αδειών εισαγωγής που θα έπρεπε να χορηγούνται στο βαθμό που θα το επέτρεπε η κατάσταση της κοινοτικής αγοράς.
- 7 Ενόψει του εν λόγω καθεστώτος και σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1 του κανονισμού 459/70, «στο τέλος κάθε εβδομάδας...τα κράτη μέλη γνωστοποιούν ... στην Επιτροπή τις ποσότητες για τις οποίες έχουν ζητηθεί άδειες εισαγωγής κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, αναφέροντας τους μήνες τους οποίους αφορούν».
- 8 Η επόμενη παράγραφος του ίδιου άρθρου ορίζει ότι, με βάση κυρίως τις γνωστοποιήσεις αυτές, «η Επιτροπή εκτιμά την κατάσταση και αποφαινεται περί της χορηγήσεως ή μη των αδειών».
- 9 Στηριζόμενη στην τελευταία αυτή διάταξη, η Επιτροπή όρισε στη συνέχεια, στο άρθρο 1 του κανονισμού 565/70, της 25ης Μαρτίου 1970, ότι «οι αιτήσεις χορηγήσεως αδειών εισαγωγής που κατατέθηκαν μέχρι την 20ή Μαρτίου 1970 γίνονται δεκτές, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του κανονισμού 459/70, εντός του ορίου της ποσότητας που αναφέρεται στην αίτηση και μέχρι ποσοστού 80% μιας ποσότητας αναφοράς».
- 10 Τα κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζεται η ποσότητα αυτή αναφοράς προσδιορίστηκαν και τροποποιήθηκαν από το άρθρο 2 του κανονισμού 686/70, της 15ης Απριλίου 1970.
- 11 Με αλληπάλληλους κανονισμούς που εκδόθηκαν μεταξύ 2ας Απριλίου 1970 και 20ής Ιουλίου 1970, η ημερομηνία της 20ής Μαρτίου 1970, του άρθρου 1 του κανονισμού 565/70, παρατάθηκε διαδοχικά.

- 12 Με τις παρατάσεις αυτές ανανεωνόταν κατά περιόδους η ισχύς των εν λόγω μέτρων, τα οποία εφαρμόζονταν στις αιτήσεις χορηγήσεως αδειών εισαγωγής που υποβάλλονταν κατά τη διάρκεια κάθε περιόδου.
- 13 Δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού 893/70, της 28ης Μαΐου 1970, το καθεστώς αυτό ίσχυσε για την περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας υποβλήθηκαν οι αιτήσεις των προσφευγουσών.
- 14 Επομένως, η κρίση για το παραδεκτό των προσφυγών πρέπει να γίνει σε σχέση με τον τελευταίο αυτό κανονισμό.
- 15 Για το σκοπό αυτό πρέπει να ερευνηθεί, αν οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, στο βαθμό που εφαρμόζουν το καθεστώς που εισήγαγε το άρθρο 1 του κανονισμού 565/70, αφορούν ατομικά και άμεσα τις προσφεύγουσες, κατά την έννοια του άρθρου 173, εδάφιο 2 της Συνθήκης.
- 16 Είναι βέβαιο ότι ο κανονισμός 983/70 εκδόθηκε εν όψει αφενός της καταστάσεως της αγοράς και αφετέρου των ποσοτήτων επιτραπεζίων μήλων για τις οποίες είχαν υποβληθεί ατομικές αιτήσεις χορηγήσεως αδειών εισαγωγής κατά τη διάρκεια της εβδομάδας που έληξε την 22α Μαΐου 1970.
- 17 Συνεπώς, κατά την έκδοση του εν λόγω κανονισμού, ο αριθμός των αιτήσεων επί των οποίων θα μπορούσε να τύχει εφαρμογής ήταν ορισμένος.
- 18 Καμία νέα αίτηση δεν ήταν δυνατόν να προστεθεί σ' αυτές.
- 19 Το ποσοστό μέχρι του οποίου μπορούσαν να ικανοποιηθούν οι αιτήσεις ορίστηκε εν όψει της συνολικής ποσότητας για την οποία είχαν υποβληθεί αιτήσεις.
- 20 Κατά συνέπεια, εκδίδοντας κανονισμό με τον οποίο διατηρούσε σε ισχύ, κατά την κρίσιμη περίοδο, το καθεστώς που εισήγαγε το άρθρο 1 του κανονισμού 565/70, η Επιτροπή, ακόμη και αν έλαβε γνώση μόνο των ποσοτήτων που αφορούσαν οι αιτήσεις, αποφάσισε για τη συνέχεια που θα δινόταν σε κάθε μια από τις κατατεθείσες αιτήσεις.
- 21 Επομένως, το άρθρο 1 του κανονισμού 983/70 δεν συνιστά διάταξη γενικής ισχύος κατά την έννοια του άρθρου 189, εδάφιο 2 της Συνθήκης, αλλά πρέπει

να θεωρηθεί ως δέσμη ατομικών αποφάσεων που έλαβε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 2 του κανονισμού 459/70 με τη μορφή ενός κανονισμού, καθεμιά από τις οποίες επηρεάζει τη νομική κατάσταση κάθε αιτούντος.

- 22 Οι αποφάσεις αυτές αφορούν, άρα, ατομικά τις προσφεύγουσες.
- 23 Εξάλλου, από το καθεστώς που εισήγαγε ο κανονισμός 459/70 και ιδίως από το άρθρο 2, παράγραφος 2 προκύπτει ότι εναπόκειται στην Επιτροπή να αποφασίσει για τη χορήγηση ή μη των αδειών εισαγωγής.
- 24 Κατά το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, η Επιτροπή είναι μόνη αρμόδια να εκτιμήσει την οικονομική κατάσταση, εν όψει της οποίας θα πρέπει να δικαιολογείται η απόφαση περί χορηγήσεως αδειών εισαγωγής.
- 25 Ορίζοντας το άρθρο 1, παράγραφος 2 του κανονισμού 459/70, ότι τα κράτη μέλη «χορηγούν, υπό τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 2, τις άδειες σε κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλλει σχετική αίτηση», καθιστά σαφές ότι οι εθνικές αρχές δεν έχουν καμία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τη χορήγηση των αδειών και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες γίνονται δεκτές οι αιτήσεις των ενδιαφερομένων.
- 26 Οι εν λόγω αρχές καλούνται μόνο να συγκεντρώσουν τα στοιχεία που θα επιτρέψουν στην Επιτροπή να λάβει την απόφασή της κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2 του κανονισμού αυτού και στη συνέχεια να θεσπίσουν τα εθνικά μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως.
- 27 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, μ' αυτήν ακριβώς την απόφαση συνάπτεται για τους ενδιαφερομένους η χορήγηση ή μη χορήγηση των αδειών εισαγωγής.
- 28 Επομένως, η πράξη με την οποία η Επιτροπή αποφασίζει για τη χορήγηση αδειών εισαγωγής επηρεάζει άμεσα τη νομική κατάσταση των ενδιαφερομένων.
- 29 Συνεπώς, οι προσφυγές πληρούν τους όρους του άρθρου 173, εδάφιο 2 της Συνθήκης και ως εκ τούτου είναι παραδεκτές.

Επί της ουσίας

- 30 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τη νομιμότητα των αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις τους χορηγήσεως αδειών εισαγωγής, επικαλούμενες

παρανομία των κανονισμών 459/70, της 11ης Μαρτίου 1970, 565/70, της 25ης Μαρτίου 1970 και 686/70, της 15ης Απριλίου 1970, βάσει των οποίων εκδόθηκαν οι εν λόγω αποφάσεις.

- 31 1) Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο κανονισμός 459/70 στερείται νομικής βάσεως και επαρκούς αιτιολογίας, καθόσον θεωρεί ότι η αγορά της Κοινότητας απειλούνταν να υποστεί, λόγω των εισαγωγών, σοβαρές διαταραχές, ικανές να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της Συνθήκης.
- 32 Από τον εν λόγω κανονισμό δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή θέσπισε τα επίδικα μέτρα διασφάλισης έχοντας προηγουμένως λάβει υπόψη όλες τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 1, στοιχεία c και d του κανονισμού 2514/69 του Συμβουλίου.
- 33 Ειδικότερα, δεν αποτελεί αιτιολόγηση των μέτρων αυτών εκ μέρους της Επιτροπής η «προβλεπόμενη εξέλιξη» των τιμών των εγχωρίων προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, «και ιδίως η τάση τους για υπέρμετρη πτώση», δεδομένου άλλωστε ότι οι τιμές αυτές ήταν αρκετά σταθερές.
- 34 Το άρθρο 1, c του κανονισμού 2514/69 προβλέπει ότι η Επιτροπή οφείλει, προκειμένου να εφαρμόσει μέτρα διασφάλισης, να λάβει υπόψη, όσον αφορά τα εγχώρια προϊόντα, «τις τιμές που σημειώθηκαν στην αγορά της Κοινότητας ή την προβλεπόμενη εξέλιξη των τιμών αυτών και ιδίως την υπέρμετρη τάση μείωσώς τους».
- 35 Η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως της οργάνωσης της αγοράς, όπως αυτή προκύπτει από τους ισχύοντες κανονισμούς.
- 36 Οι κανονισμοί αυτοί προβλέπουν για την οικεία αγορά μηχανισμούς στηρίξεως των τιμών, ιδίως δε μέτρα παρεμβάσεως ευθύς μόλις οι τιμές των προϊόντων πέσουν κάτω από ορισμένο επίπεδο.
- 37 Έτσι, στην περίπτωση αγοράς όπου το επίπεδο των τιμών είναι χαμηλό, η πτωτική πορεία των τιμών δεν μπορεί να οδηγήσει σε υπέρμετρη μείωση, κατά τη στενή έννοια του όρου, αλλά μόνο σε αυξημένη προσφορά των εγχωρίων προϊόντων στους οργανισμούς παρέμβασης.
- 38 Εν όψει, συνεπώς, της δομής της αγοράς, μία τάση υπέρμετρης πτώσης των τιμών, κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου, μπορεί να προκληθεί από

ιδιαιτέρως αυξημένη προσφορά των εν λόγω προϊόντων προς τους οργανισμούς παρέμβασης.

- 39 Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 459/70 διαπιστώνει ότι οι τιμές των εγχωρίων προϊόντων ήταν χαμηλές, όχι μόνο στη Γερμανία, αλλά και στα περισσότερα από τα άλλα κράτη μέλη, όπου διαπιστωνόταν κατάσταση κρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 159/66.
- 40 Οι δυσχέρειες αυτές θα μπορούσαν κατά μεγάλο μέρος να αποδοθούν στο γεγονός ότι η παραγωγή επιτραπεζίων μήλων ήταν ουσιαστικά πλεονασματική σε πολλά κράτη μέλη και στα εμπόδια που συναντούσε η ομαλή διάθεση της παραγωγής αυτής στην αγορά της Κοινότητας.
- 41 Δεν αμφισβητείται ότι οι τιμές παραγωγής που καταγράφηκαν σε τρεις αντιπροσωπευτικές αγορές της Κοινότητας, στην αρχή της κρίσιμης περιόδου, υπολείπονταν των τιμών της αντίστοιχης περιόδου του προηγούμενου έτους.
- 42 Εν όψει, επομένως, ειδικών συνθηκών στην αγορά μήλων, η Επιτροπή μπορούσε να προβλέψει πολύ αυξημένη προσφορά στους οργανισμούς παρέμβασης και να συναγάγει τάση των τιμών για υπέρμετρη πτώση κατά την έννοια του άρθρου 1, c του κανονισμού 2514/69.
- 43 2) Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι παραβίασε το άρθρο 1, d του ίδιου κανονισμού κατά το ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι τιμές των εισαγομένων προϊόντων όχι μόνο δεν παρουσίασαν τάση υπέρμετρης πτώσεως, πράγμα που απαιτείται κατά την εν λόγω διάταξη, αλλά και βρίσκονταν πολύ πάνω από τις τιμές αναφοράς, σε σημείο ώστε η Επιτροπή να παραλείψει να ορίσει τιμές αναφοράς για τον Ιούνιο του 1970.
- 44 Δεδομένου, εξάλλου, ότι τα εισαγόμενα προϊόντα, λόγω της τιμής και της ποιότητάς τους, δεν ήταν δυνατόν να υποκαταστήσουν, κατά την κρίσιμη περίοδο, τα εγχώρια προϊόντα, δεν μπορούσε να διαπιστώσει η Επιτροπή διαταραχή ή απειλή διαταραχής της αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 1, εδάφιο 1 του κανονισμού 2514/69, συνεπεία των εισαγωγών από τρίτες χώρες.
- 45 Δυνάμει του άρθρου 1, d του κανονισμού 2514/69, εφόσον δημιουργηθεί κατάσταση κρίσεως, όπως περιγράφεται στο εδάφιο 1 του εν λόγω άρθρου, λόγω των εισαγωγών από τρίτες χώρες, η Επιτροπή οφείλει να λάβει ιδίως υπόψη «τις τιμές που διαπιστώθηκαν στην αγορά της Κοινότητας... και ιδίως την τάση τους

για υπέρμετρη μείωση», καθώς επίσης και τις «ποσότητες για τις οποίες λαμβάνονται ή θα μπορούσαν να ληφθούν μέτρα απόσυρσης».

- 46 Η έκταση εφαρμογής της διατάξεως αυτής πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με ολόκληρο το άρθρο 1, λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τα στοιχεία που αναφέρονται στο στοιχείο c, τα οποία εξετάστηκαν παραπάνω, αλλά και αυτά που αναφέρονται στα στοιχεία a και b.
- 47 Κατά τη στάθμιση της σπουδαιότητας που μπορεί να έχει καθένα από τα στοιχεία αυτά για την εκτίμηση της αναφερομένης στο άρθρο 1, εδάφιο 1 του εν λόγω κανονισμού καταστάσεως, η Επιτροπή πρέπει, στην περίπτωση των εισαγωγών από τρίτες χώρες, να λαμβάνει ιδίως υπόψη τη φύση των αποτελεσμάτων που οι εισαγωγές αυτές έχουν ή είναι δυνατόν να έχουν στην κατάσταση της αγοράς.
- 48 Σε περίπτωση που η κατάσταση αυτή χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη δυσχερειών στη φυσιολογική διάθεση των προϊόντων, οι τιμές των εγχωρίων προϊόντων, που τείνουν να σταθεροποιηθούν γύρω από την τιμή παρεμβάσεως, δεν είναι πλέον δυνατόν να επηρεαστούν από τις υψηλότερες τιμές των εισαγομένων προϊόντων.
- 49 Αντίθετα, τα εισαγόμενα προϊόντα, λόγω του ότι μπορούν να υποκαταστήσουν τα εγχώρια προϊόντα, υπάρχει κίνδυνος, όποιες κι αν είναι οι τιμές τους, να προσελκύσουν ένα τμήμα της εσωτερικής ζήτησεως και έτσι να κατευθύνουν στους οργανισμούς παρεμβάσεως ακόμη μεγαλύτερες ποσότητες.
- 50 Από την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 459/70 προκύπτει ότι η παραγωγή μήλων κατά τη διάρκεια της περιόδου 1969-1970 ξεπερνούσε κατά 550 000 τόννους περίπου την παραγωγή της περιόδου 1967-1968, κατά τη διάρκεια της οποίας πάνω από 300 000 τόννοι χρειάστηκε να αποσυρθούν από την αγορά.
- 51 Εν όψει των υφισταμένων αποθεμάτων, μπορούσε να προβλεφθεί ότι ένα πλεόνασμα του αυτού μεγέθους δεν θα καθίστατο δυνατόν να διατεθεί υπό ομαλές συνθήκες πριν από το τέλος της περιόδου εμπορίας και θα υπήρχε κίνδυνος να χρειαστεί να εφαρμοστούν μέτρα παρεμβάσεως, αφού η αποθήκευση, για τεχνικούς λόγους, δεν θα μπορούσε να παραταθεί πέραν ορισμένου χρονικού ορίου.

- 52 Σύμφωνα με τα αριθμητικά δεδομένα που προσκόμισε η καθής με το σημειώμα της της 10ης Μαρτίου 1971, στην αρχή της εν λόγω περιόδου υπήρχαν ακόμη αποθέματα ενός εκατομμυρίου τόννων.
- 53 Είναι μεν ακριβές ότι τα προερχόμενα από τρίτες χώρες προϊόντα βρίσκονταν, κατά την περίοδο αυτή, σε σαφώς υψηλότερο επίπεδο, από απόψεως ποιότητας και τιμής από τα εγχώρια προϊόντα, είναι όμως επίσης αληθές ότι η ποιότητα των τελευταίων δεν ήταν σε τέτοιο βαθμό κατώτερη, ώστε να παρίσταται οπωσδήποτε αδύνατη η αλληλοϋποκατάσταση των προϊόντων των δύο κατηγοριών.
- 54 Κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, οι εισαγωγές από τρίτες χώρες κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, προσελκύνοντας τη ζήτηση που, ελλείπει αυτών, θα στρεφόταν, τουλάχιστον κατά μεγάλο μέρος, στα εγχώρια προϊόντα, να οδηγήσουν σε κάθε περίπτωση σε αύξηση των ποσοτήτων που θα έπρεπε να αποσυρθούν από την αγορά.
- 55 Αν και οι δυσχέρειες διαθέσεως των εγχωρίων προϊόντων δεν είχαν τις ίδιες συνέπειες για όλα τα κράτη μέλη, αλλά γίνονταν ιδιαίτερα αισθητές σε ορισμένα απ' αυτά, αφορούσαν εντούτοις το σύνολο της κοινής αγοράς, οι μηχανισμοί σταθεροποίησης των τιμών της οποίας, όπως και τα εθνικά καθεστώτα παρεμβάσεως, στηρίζονται στην οικονομική συνεργασία όλων των κρατών μελών και σε μία κοινοτική ευθύνη.
- 56 Λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως στην οποία βρισκόταν η αγορά των επιδικών προϊόντων, μία αισθητή αύξηση των εισαγωγών, συνεπεία του νέου καθεστώτος εμπορικών ανταλλαγών που εγκαθιδρύθηκε την 1η Μαρτίου 1970, θα μπορούσε, επιτείνοντας μεταγενέστερα τις δυσχέρειες διαθέσεως των εν λόγω προϊόντων, να συνεπιφέρει διαταραχή της αγοράς.
- 57 Επομένως, δεν φαίνεται να προέβη η Επιτροπή σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 1 του κανονισμού 2514/69, θεωρώντας, στην περίπτωση των εισαγωγών από τρίτες χώρες, ως καθοριστικής σημασίας, όσον αφορά την απόφασή της, τις συνέπειες που θα μπορούσαν να έχουν οι εισαγωγές αυτές «επί των ποσοτήτων που θα έπρεπε να αποσυρθούν από την αγορά».
- 58 3) Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν στη συνέχεια ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς της, καταφεύγοντας σε μέτρα διασφαλίσεως, όταν μάλιστα ο μηχανισμός των τιμών αναφοράς δεν είχε οδηγήσει στην επιβολή εξισωτικών εισφορών κατά την εισαγωγή και η Επιτροπή είχε παραλείψει να ορίσει τιμή αναφοράς για τον Ιούνιο του 1970.

- 59 Από τα πραγματικά στοιχεία που προηγήθηκαν συνάγεται ότι οι δυσχέρειες που αντιμετώπιζε η εν λόγω αγορά είχαν πολύ περισσότερο σχέση με τη διάθεση πλεονασμάτων, παρά με τη στήριξη των τιμών των εγχωρίων προϊόντων.
- 60 Εξάλλου, δεδομένου ότι οι τιμές των προϊόντων που προέρχονταν από τρίτες χώρες ήταν, όπως εξέθεσαν και οι ίδιες οι προσφεύγουσες, πολύ υψηλές σε σχέση με τις ισχύουσες τιμές αναφοράς, η λύση του εκ νέου καθορισμού των τιμών αυτών δεν θα ήταν δυνατόν, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου υπολογισμού τους, να επιφέρει το επιζητούμενο αποτέλεσμα.
- 61 4) Οι προσφεύγουσες περαιτέρω υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να εγκαθιδρύσει το σύστημα αδειών εισαγωγής που προβλέπουν οι κανονισμοί 459/70, 565/70 και 686/70, αφού ένα τέτοιο σύστημα δεν αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1 του κανονισμού 2514/69 μεταξύ των μέτρων που είναι δυνατόν να ληφθούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού 2513/69.
- 62 Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1 του κανονισμού 2514/69, τα μέτρα αυτά συνίστανται στην «αναστολή των εισαγωγών και των εξαγωγών ή στην επιβολή φορολογικών επιβαρύνσεων κατά την εξαγωγή».
- 63 Στην προκειμένη περίπτωση τα μέτρα που θέσπισε η Επιτροπή με τον κανονισμό 459/70 εκφράστηκαν με ποσοτικό περιορισμό των επιτρεπομένων εισαγωγών, σύμφωνα με τα κριτήρια που θέτουν οι κανονισμοί 565/70 και 686/70.
- 64 Σύμφωνα με τους γενικούς στόχους της Συνθήκης, τα μέτρα διασφάλισης που επιτρέπουν οι κανονισμοί 2513/69 και 2514/69 δεν μπορούν να λαμβάνονται, παρά στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της Συνθήκης και θίγουν το λιγότερο δυνατό τη λειτουργία της κοινής αγοράς.
- 65 Εάν, επομένως, η Επιτροπή μπορούσε να θεσπίσει μέτρα προστασίας που θα είχαν ως αποτέλεσμα την πλήρη διακοπή των εισαγωγών από τρίτες χώρες, μπορούσε, κατά μείζονα λόγο, να εφαρμόσει λιγότερο περιοριστικά μέτρα.
- 66 5) Οι προσφεύγουσες, τέλος, ισχυρίζονται ότι οι κανονισμοί 565/70 και 686/70 είναι άκυροι ή τουλάχιστον ανεφάρμοστοι ως προς αυτές, καθότι θέσπισαν σύστημα αδειών εισαγωγής που αντίκειται στα άρθρα 3, στ, 85 και 86 της Συνθήκης.

- 67 Εξάλλου, λόγω του ότι δεν αναφέρουν τους λόγους για τους οποίους το σύστημα αυτό ήταν αναγκαίο ή τουλάχιστον επιτρεπτό, κατά τα προαναφερθέντα άρθρα και το άρθρο 39 της Συνθήκης, οι κανονισμοί αυτοί δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένοι.
- 68 Το άρθρο 3 της Συνθήκης απαριθμεί διαφόρους γενικούς στόχους, προς την υλοποίηση και εναρμόνιση των οποίων πρέπει η Κοινότητα να κατευθύνει τη δράση της.
- 69 Μεταξύ των στόχων αυτών, το άρθρο 3 προβλέπει, όχι μόνο «την εγκαθίδρυση καθεστώτος που να εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς», αλλά και στο στοιχείο δ, «τη θέσπιση κοινής πολιτικής στον τομέα της γεωργίας».
- 70 Η Συνθήκη αποδίδει στην υλοποίηση του τελευταίου αυτού στόχου όλησ ιδιαίτερη σημασία, στον τομέα της γεωργίας, αφιερώνοντας στο θέμα αυτό τις διατάξεις του άρθρου 39 και ορίζοντας, στο άρθρο 42, εδάφιο 1, ότι οι σχετικές με τον ανταγωνισμό διατάξεις δεν εφαρμόζονται ως προς τα γεωργικά προϊόντα παρά στο μέτρο που καθορίζει το Συμβούλιο, λαμβανομένων υπόψη των στόχων που εξαγγέλλει το άρθρο 39.
- 71 Συνεπώς, η εφαρμογή μέτρων προστασίας με τη μορφή περιορισμού των εισαγωγών από τρίτες χώρες μπορούσε στη συγκεκριμένη περίπτωση να θεωρηθεί αναγκαία προκειμένου να αποφευχθούν, στην αγορά των σχετικών προϊόντων, σοβαρές διαταραχές, ικανές να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39.
- 72 Υπό τις περιστάσεις αυτές δεν ήταν απαραίτητη η ρητή αιτιολόγηση των επιδίκων μέτρων, εν όψει των διατάξεων των άρθρων 85 και 86.
- 73 Ναι μεν, είναι ακριβώς ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η χορήγηση αδειών εισαγωγής μιας ποσότητας αναφοράς θα οδηγούσε σε στασιμότητα των προϋφισταμένων εμπορικών σχέσεων με τις τρίτες χώρες, αλλά είναι επίσης αληθές ότι ο καθορισμός αντικειμενικών κριτηρίων για τον υπολογισμό των ποσοτήτων των οποίων είχε επιτραπεί η εισαγωγή καθιστούσε δυνατή την αποφυγή διακρίσεων εις βάρος εκείνων στους οποίους λόγω προϋφισταμένων εμπορικών σχέσεων με τις τρίτες χώρες είχαν χορηγηθεί άδειες εισαγωγής.
- 74 Το εν λόγω σύστημα ήταν εκείνο που μπορούσε να νοθεύσει λιγότερο τον ανταγωνισμό.

- 75 Επομένως, είναι απορριπτέοι, ως αβάσιμοι, οι λόγοι που στρέφονται κατά των κανονισμών 459/70, 565/70 και 686/70.
- 76 6) Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση των επιδίκων αποφάσεων που περιέχονται στο άρθρο 1 του κανονισμού 983/70, για το λόγο ότι οι κανονισμοί 459/70, 565/70 και 686/70, στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις αυτές, αντίκεινται στη Συνθήκη.
- 77 Ειδικότερα, ισχυρίζονται ότι, στο βαθμό που οι εν λόγω κανονισμοί είναι παράνομοι κατά την έννοια του άρθρου 174, εδάφιο 2, ή ανεφάρμοστοι ως προς αυτές δυνάμει του άρθρου 184 της Συνθήκης, η έκδοση των εν λόγω αποφάσεων εκ μέρους της Επιτροπής στερείτο νομίμου ερείσματος.
- 78 Επειδή κατά την εξέταση των προβληθέντων κατά των κανονισμών αυτών λόγων ακυρώσεως δεν κατέστη δυνατόν να διαπιστωθεί ότι είναι παράνομοι, οι λόγοι αυτοί είναι απορριπτέοι.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

έχοντας υπόψη τα διαδικαστικά έγγραφα,

αφού άκουσε την έκθεση του εισηγητή δικαστή, τις προφορικές παρατηρήσεις των διαδίκων, καθώς και τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 3, στ, 39, 42, 85, 86, 110 και 155, τους κανονισμούς 23/62, 159/66, 2513/69 και 2514/69 του Συμβουλίου, τους κανονισμούς 459/70, 565/70, 686/70 και 983/70 της Επιτροπής, το Πρωτόκολλο περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τον Κανονισμό Διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

απορρίπτοντας κάθε αντίθετο ισχυρισμό, αποφασίζει:

Δέχεται τύποις τις προσφυγές και τις απορρίπτει ως αβάσιμες.

Lecourt

Donner

Trabucchi

Monaco

Mertens de Wilmars

Pescatore

Kutscher

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Μαΐου 1971.

Ο Γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
R. Lecourt